

Викладач повинен керуватися насамперед тим, що окрім надати студентові певний обсяг практичних навичок, навчити студента творчо підходити до вивчення та засвоєння матеріалу, до вміння відокремлювати головне від другорядного, вміло користуватися набутими знаннями. Таким чином, необхідно постійно вдосконалювати форми навчального процесу.

Підсумковий модульний контроль проводиться в усній формі, шляхом перевірки у студентів практичних навичок, уміння оцінювати результати досліджень, розв'язувати ситуаційні задачі, формулювати висновки та рекомендації.

Отже, для активізації розумової діяльності студентів і формування професійного мислення, викладач повинен засвоїти форми, методи традиційних та інноваційних методик, враховуючи рівні знань та вмінь кожного студента групи, широко використовувати методи інтенсифікації та оптимізації навчального процесу, формувати у майбутніх медиків мотивацію до навчання та професійного самовдосконалення

ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

С.Ю. Каратєєва, І.А. Плеш, М.С. Березова

Кафедра догляду за хворими та вищої медсестринської освіти

Кафедра внутрішньої медицини

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

Особливістю підготовки та проведення практичного заняття є те, що необхідно на якісно новому рівні в умовах модульної системи навчання здійснити формування професійно-компетентного фахівця з різнобічними функціональними обов'язками.

Застосування на практичних заняттях поряд із тестуванням студентів, обговорення клінічної проблеми, доведення, аргументування власного погляду, дискусії з викладачем, відпрацювання та засвоєння практичних навичок значно покращують засвоєння тематичного матеріалу.

Реформування вищої школи і сучасні вимоги до підготовки майбутніх фахівців призвели до змін у викладанні дисциплін.

Саме вивчення дисципліни «сестринська практика» є необхідним базовим фундаментом для подальшої діяльності фахівця, оскільки отримані знання та практичні навички допоможуть майбутньому спеціалісту розширити клінічне мислення, встановлювати діагноз, розробляти індивідуальні плани догляду за пацієнтами різного профілю.

Практика свідчить, що мотиваційна діяльність студентів під час позааудиторної підготовки не може бути єдиною запорукою успішного опанування практичними навичками та вміннями, що формують професійну компетенцію майбутнього фахівця. Необхідні пошук та оцінка ефективності сучасних інноваційних методів навчання в умовах реформування освітньої медичної галузі для підвищення якості практичної підготовки медичних фахівців, що орієнтовані на запити сучасної медицини.

Письмовий та комп'ютерний контроль знань, підсумкові заняття з визначення рівня опанування навичок і вмінь, після проведеного аналізу показали, що студенти добре засвоюють теоретичний матеріал і достатньою мірою володіють практичними навичками. Вони на достатньому рівні знають сучасні методи досліджень, клінічної симптоматики, диференційного аналізу та лікування, методи профілактики різних ускладнень.

Серед студентів систематично проводились тренінги з тестового контролю знань, удосконалювався зміст тестових завдань, активно використовувались бази тестових ситуаційних завдань у сайті дистанційного навчання «MOODLE».

Зі студентами, які навчалися на «задовільно», була проведена індивідуальна робота щодо підготовки. Вони активно залучались до самостійної підготовки, реферативної роботи.

ДОСВІД ВИВЧЕННЯ ПСИХОТЕРАПІЇ

Н.С. Карвацька

*Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології ім. С.М. Савенка
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці*

Для надання якісної медико-психологічної допомоги населенню окрім сучасних теоретичних знань і практичних умінь та навичок із застосуванням медикаментозної терапії майбутнім лікарям-психологам необхідні знання з психотерапії і психокорекції. Метою викладання цих дисциплін є оволодіння студентами основними методами психотерапії і психокорекції, формування вміння застосовувати методи та прийоми психотерапії і психокорекції у лікуванні та реабілітації хворих при різних захворюваннях.

Психотерапія є галуззю клінічної медицини, що включає систему лікувального психологічного впливу на психіку, а через неї – на весь організм і поведінку хворого з метою покращення загального стану хворого, одужання, усунення хворобливих симптомів і зміни ставлення хворим до себе, свого стану, оточення.

Головним завданням по вивченню дисципліни є спрямованість практичних занять та самостійної роботи студентів на засвоєння сучасних методів та прийомів психотерапії і психокорекції для диференційованого застосування їх у клінічній практиці. Підготовка лікарів-психологів, які б забезпечили лікувально-профілактичні, освітні, виховні та інші заклади висококваліфікованою медичною і психологічною допомогою, дозволить ефективно здійснювати психопрофілактику, психодіагностику, психологічне консультування, психокорекцію, психотерапію й реабілітацію хворих в амбулаторних та стаціонарних умовах, в умовах сім'ї, у виховних та освітніх закладах; займатися науковими дослідженнями у даній галузі.

Вивчення психотерапії студентами вимагає на певний час стати пацієнтами в рамках різних форм тренінгу для отримання власного досвіду психотерапії. Це допомагає звільнитися від власних психологічних проблем (присутніх у кожній людині), уявити собі процес психотерапії “зсередини”, і